

ת"פ 34447/02/22 - מדינת ישראל נגד רוני ריספלד

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 34447-02-22 מדינת ישראל נ' ריספלד

לפני כבוד השופט עלא מסארווה
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד בן שמיר
נגד
הנאשם רוני ריספלד
ע"י ב"כ עו"ד משה שמיר
גזר דין

ההליך עד כה

הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו, בריבוי עבירות (41 עבירות) של **ניהול פנקסים כוזבים, מסירת ידיעה כוזבת (41 עבירות), זיוף ושינוי בפנקס (7 עבירות), במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס**, לפי סעיפים 117(ב)(5), 117(ב)(6), 117(ב)(7) לחוק מע"מ. סכום המחדל הפלילי (סכום ההשתמטות) עמד על 139,310 ₪.

ביום 24.10.23 ניתנה הכרעת הדין ושלב הטיעונים לעונש נדחה מספר פעמים כדי לאפשר לנאשם להסיר את המחדל.

בסופו של דבר, הנאשם הסיר את המחדלים בתיק וביום 9.5.23 טענו הצדדים לעונש לאחר שהתקבלה חוות (חיובית) מאת הממונה על עבודות שירות.

מתחם העונש ההולם

הערכים המוגנים

עסקינן בעבירת מס לא טכנית - עבירות מסוג פשע. מדובר בעבירות כלכליות, המבוצעות מתוך רדיפת בצע, בניסיון להשיג רווחים קלים על חשבון הציבור ולכן יש לשאוף לביטול אלמנט הכדאיות הכלכלית בביצוען. כתוצאה מביצוע העבירה נגרעו מקופת הציבור סכומי כסף משמעותיים. המעשים של הנאשם היו אקטיביים בכך שניכה מס תשומות בידועין במטרה להתחמק ולהשתמט ממס, וזאת תוך ניצול שיטת הדיווח הנוהגת המבוססת על יחסי אמון בין המדינה לבין הנישומים. מעבר לפגיעה בקופה הציבורית, עבירות מסוג זה פוגעות גם בעיקרון השוויון הנשיאה בנטל המס ובחשיבות שימור מנגנון הדיווחים לרשויות המס.

נסיבות הקשורות לביצוע העבירה

במקרה שלפניי, מחד, מדובר בסכומים לא גבוהים, אך מנגד, מדובר בריבוי עבירות שבוצעו בתוך תקופה לא קצרה (שנה וחצי). מדובר בעבירות שבוצעו תוך מחשבה פלילית מיוחדת (מסוג מטרה).

רמת הענישה המקובלת

אעיר תחילה לעניין המתחם כי כידוע שיקול הסרת המחדל, על דרך תשלום החוב לרשויות המס, פועל בתוך המתחם ואינו קובע את גבולותיו.

ברע"פ 3580/17 **זהוה פואז נגד מדינת ישראל** (2017), נדונה בקשה לרשות ערעור של נאשם בעבירות דומות לפי חוק מע"מ (16 עבירות) של ניכוי שלא כדין של מס תשומות, לצד עבירות חמורות (24 עבירות) של הכנה וניהול פנקסי חשבונות כוזבים והגשת דוחות כוזבים (חשבוניות פיקטיביות), וכן עבירות של אי הגשת דוחות על הכנסות החברה לפי חוק מס הכנסה (3 עבירות). אמנם נגזרו על הנאשם שם עונשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח, בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם בגין כלל העבירות נע בין 6 חודשי מאסר ועד ל- 24 חודשי מאסר לריצוי בפועל. ערעור הנאשמים לבית המשפט המחוזי והבקשה לרשות ערעור נדחו.

בת"פ 26239-12-14 (ת"א) **מדינת ישראל- רשות המסים מע"מ נ' יעקב קסטרו** (2017), נקבע מתחם שנע בין 6 חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשי מאסר וזאת ביחס למקרה של עבירות שונות לפי חוק מע"מ, בין השאר לפי סעיף 117(ב)(5) לחוק, כשסכום המס עולה על מיליון ₪.

פסיקה לגבי סכומים נמוכים יותר

ברע"פ 2945/15 **אבו חנין נ' מדינת ישראל** (2015), הנאשם הורשע בביצוע עבירות לפי חוק מע"מ בכך שהגיש דוחות כוזבים וניכה מס תשומות שלא כדין בסך של 380,000 ₪ בהסתמך על 19 חשבוניות כוזבות על פני תקופה של כשנה. המחדלים הוסרו והוא נידון ל-8 חודשי מאסר בפועל, מאסרים על תנאי וקנס ע"ס 30,000 ₪. בית משפט השלום קבע מתחם שנע בין 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירוצו לבין 24 חודשי מאסר בפועל. ערעור למחוזי נדחה וכן בקשת רשות ערעור לעליון נדחתה.

בת"פ (שלום ת"א) 59663-07-18 **מדינת ישראל נ' חורגין** (2019), שם הורשע הנאשם בהוצאת 52 חשבוניות בגין עבודות שביצע מבלי לדווח ולשלם את המס הנובע מהן בסך 161,420 ₪. במקרה זה נקבע מתחם ענישה הנע בין 4-15 חודשי מאסר בפועל. המחדלים לא הוסרו ועל הנאשם נגזר עונש של 7 חודשי מאסר בעבודות שירות, לצד ענישה נלווית.

בת"פ 65534-12-17 (שלום ת"א) **מדינת ישראל נ' גבריאלי** (2020), שם הורשע הנאשם בביצוע עבירות לפי סעיף

117(ב)(1) ו- 117(ב)(8) לחוק מע"מ, עבירות שבוצעו במשך 4 שנים בשיטתיות ובתחכום. בית המשפט קבע מתחם שבין 5-18 חודשי מאסר בפועל לכל העבירות כאירוע. סכום המחדל עמד על סך 264,782 ₪. המחדל הוסר במאמץ רב באופן חלקי (בסך 64,000 ₪) ועל הנאשם נגזר עונש של 7 חודשי מאסר לריצוי בעבודות, לצד קנס בסך 12,000 ₪ נוכח מצבו הכלכלי, התחייבות ומאסר על תנאי.

ברע"פ 1238/19 **אחדות נ' מדינת ישראל** (2019), שם הורשע בביצוע עבירות של ניכוי מס תשומות שלא כדין על סמך חשבוניות כוזבות, הוצאת חשבוניות כוזבות וזיוף פנקס, סכום המס הכולל בסך של כ- 317,000 ₪. מתחם העונש נקבע בין 5 ו- 14 חודשי מאסר בפועל. המחדל הוסר באופן חלקי (נותרו 200,000 ₪ שלא הוסרו) ועל הנאשם נגזרו 5 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס בסך 10,000 ₪. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה. בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט העליון נדחתה.

ברע"פ 1905/16 **אדר נ' מדינת ישראל** (2016), שם הורשע ב-5 עבירות של מסירה ידיעה כוזבת במטרה להתחמק ממס בסך 556,144 ₪ ואי ניהול ספרי חשבונות או ניהולם בסטייה מהותית מן ההוראות. בית משפט השלום גזר על הנאשם אשר הסיר את המחדלים מאסר על תנאי, קנס והתחייבות. ערעור המדינה לבית המשפט המחוזי התקבל ועונשו הוחמר למאסר בן 4 חודשים בדרך של עבודות שירות. בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט העליון נדחתה.

ברע"פ 5938/18 **אסרף נגד מדינת ישראל** (2018), שם הורשע בביצוע עבירות של ניכוי מס תשומות, ניהול פנקסי חשבונות כוזבים וזיוף פנקסים לפי סעיפים 117(ב)(5), (6) ו- (7) לחוק מע"מ. המחדל עמד על סכום של 352,522 ₪. המחדלים לא הוסרו. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הנע בין 6 ל-18 חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור נדחתה.

מתחם העונש ההולם

לאחר שעיינתי בפסיקה שהציגו הצדדים, ביחס למקרים דומים ואף חמורים יותר מהמקרה כאן, הגעתי למסקנה כי מתחם העונש ההולם בעבירות מסוג זה נע בין מספר חודשי מאסר שיכול שירוצו בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

אשר למתחם קנס, יש להתחשב בחומרת העבירה, סכום המס, אך גם ביכולתו הכלכלית של הנאשם, כפי שיפורט בהמשך. בתוך התחשבות בשיקולים השונים, **אני קובע כי מתחם הקנס נע בין 10,000-3000 ₪.**

העונש בתוך המתחם

הנאשם הודה במיוחס לו בכתב האישום, הביע חרטה לאחר שקיבל אחריות ואף הסיר את מחדל המס. **המדובר**

בהסרה מלאה.

מנגד, לנאשם הרשעה קודמת בתחום המס ואף **מאסר על תנאי תלוי ועומד**. אעיר שהמחלוקת בין הצדדים בשאלה אם המאסר המותנה הוא בר או חב הפעלה היא מחלוקת תיאורטית בלבד. זאת מהסיבה הפשוטה שבהעדר נימוקים מיוחדים להארכת המאסר המותנה, יש להפעילו ולכן אין נפקא מינה אם הוא בר הפעלה או חב הפעלה. למרות האמור, אוסיף ואציין שלהשקפתי מדובר במאסר על תנאי חב הפעלה לנוכח ריבוי העבירות המפעילות (סעיף 56(ב) לחוק העונשין).

אסביר: ביום 3.3.20, בת"פ 26227-12-14 (שלום ת"א), נגזר דינו של הנאשם לעונשים שונים ובין השאר: עונש מאסר על תנאי בן 10 חודשים למשך 3 שנים שלא יעבור עבירות מס מסוג פשע. העבירות בתיקנו הן עבירות מס מסוג פשע שבוצעו גם לאחר גזר הדין (גם בחודשים אפריל-אוקטובר 2020). לאור זאת מדובר בתנאי שיש להפעילו בתיקנו. אציין עוד, כי לנוכח אורכו של התנאי, לא ניתן לרצותו במאסר בעבודות שירות. כמו כן, ולנוכח נתוני התיק, כפי שפירטתי לעיל, יש לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל נוסף בגין התיק הנוכחי, כך שהתוצאה, בכל מקרה, היא שאין כל מנוס מהפעלת המאסר המותנה.

הסנגור טען כי העבירות בתיקנו "קשורות בטבורן" לעבירות בתיק הקודם. אינני יכול לקבל את הטענה. העבירות בתיק הקודם שהוגש עוד בשנת 2014 הן עבירות ישנות, שאינן קשורות לעבירות בתיק זה שהוגש בשנת 2022 ביחס לעבירות משנת 2019-2020. ההיפך הוא הנכון:

יש לפקוד על הנאשם עצם ביצוע העבירות בזמן שהוא מנהל את תיקו הקודם מושא ההרשעה הקודמת, קרי שעה שהוא יוצא ובא משערי בית המשפט ומבצע ברצף זמנים ובמקביל להליך המשפטי עבירות מס חמורות, גם לאחר העמדתו לדין בתיק הקודם, גם לאחר הודייתו שם והרשעתו ואף לאחר שנגזר דינו.

יש להעיר עוד שגם בתיק הקודם הסביר הנאשם את עבירותיו בהסתבכות כלכלית ואישית, חובות בשוק האפור בשל הימורים.

חרף כל האמור, התביעה הציעה למקם את עונשו של הנאשם ברף הנמוך במתחם, תוך דגש מצידה על הסרת המחדלים. עמדה זו התביעה היא עמדה מתונה שאיננה מובנת אליה כלל ועיקר, וזאת לנוכח השיקולים לחומרה הרבים הפועלים לחובתו של הנאשם (בתוך המתחם). כמוכן, אין בדעתי להחמיר עם הנאשם מעבר לעתירת התביעה בנקודה זו. אזכיר שקבעתי מתחם מתון יותר מהמתחם שהוצע על ידי התביעה. אלא שכידוע בנוגע לשאלת מיקום העונש בתוכי המתחם מונחה בית המשפט על ידי שיקולים שונים המנותקים מהשיקולים שקובעים את המתחם. לכן העונש ימוקם כעתירת הצדדים- בתחתית המתחם, ובכך הליכה נוספת לקראת הנאשם.

לא ניתן להקל עם הנאשם מעבר לכך. בהעדר טיעון שיצדיק חריגה מהמתחם ובהעדר עילה סבירה כלשהי להארכת המאסר המותנה, אין מנוס אלא להפעיל את המאסר המותנה ולגזור על הנאשם עונש מאסר בנוסף.

העונש שייגזר על הנאשם מצוי "ברצפת" המתחם, וזאת לצד עונש המאסר המותנה שיופעל ואשר קבעתי לגביו שאין מנוס מהפעלתו. בכך- התחשבות מרבית במצבו של הנאשם, בגבולות הדין והענישה הסבירה.

מתחם העונש שהציעה התביעה (18-6) יכול שיתחיל מעונש מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. כאמור לעיל, אפשרות זו איננה ישימה לענייננו. לכן, עונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח כעונש המצוי בתחתית המתחם, היא תוצאה שקרובה לשיטתי לעמדה שהציעה התביעה, שכן 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות אינם שקולים ל- 6 חודשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח.

לאור המקבץ האמור, ולאחר שנתתי דעתי לתיקון 113 לחוק העונשין ולטיעוני הצדדים, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר למשך 3 חודשים.
 - ב. מורה על הפעלת מאסר על תנאי בן 10 חודשים שהוטל על הנאשם מת"פ 24447-02-22 ביום 3.3.20.
 - ג. המאסר שהוטל והמאסר שהופעל ירוצו במצטבר כך שעל הנאשם לרצות 13 חודשי מאסר בפועל.
 - ד. 6 חודשי **מאסר על תנאי** למשך שנתיים, שלא יעבור עבירות מסוג פשע לפי חוק מע"מ, וזאת החל מיום שחרורו ממאסר.
 - ה. **קנס** בסך 5,000 ₪ או 60 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בחמישה תשלומים שווים, חודשיים ורצופים, החל מיום 1.10.23 ובהמשך בכל חודש לאחוריו.
 - ו. **התחייבות כספית** על סך 5,000 ₪ להימנע במשך שנתיים מביצוע עבירה בה הורשע ההתחייבות ניתנה בעל-פה במעמד הדין כנדרש בתקנות העונשין (התחייבות להימנע מעבירה).
- ניתן יהיה לשלם את הקנס/ פיצוי/ ההוצאות כעבור שלושה ימים מיום מתן ההחלטה/ גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

- **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה,
- **מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000**
- **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

ניתן צו כללי למוצגים. המוצגים יחולטו/יושמדו/יושבו לבעליהם על פי החלטת קצין משטרה.

הכספים שהופקדו עבור הנאשם בתיקים הקשורים יועברו לצורך תשלום הקנס ו/או הפיצוי שנפסקו בגזר דין זה, וככל

שתיוותר יתרה היא תושב לידי המפקיד, בכפוף לכל עיקול או למגבלה אחרת על פי דין.

זכות ערעור לבית משפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ב' אב תשפ"ג, 20 יולי 2023, בהעדר הצדדים.